

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Scan
5744
277.360

WIDENER

HN UVYN T

Minningarljóð eptir B. Benediktssen

Scan 5744.277.360

MINNINGARLJÓÐ

EPTIR

BRYNJÓLF BENEDIKTSSEN

OG DÓTTUR HANS

INGILEIF BENEDIKTSSEN.

REVKJAVÍK.

ÍSAFOLDARPRENTSMÍÐJA.

1885.

✓ Scan 5744,277.360

HARVARD COLLEGE LIBRARY
IN MEMORY OF
WILLIAM HENRY SCHIFFIELD
APRIL 6, 1931

Brynjólfur Benedictsén.

Björt á firði breiðum
brosir *Flatey* við,
eins og á eyðiheimum
inndælt haga-svið;
þar er glatt á góðri tíð,
flytur gleði, fjör og líf
fugla-sveitin blíð.

Þar í ríkum ranni
rjeðu langa stund
halur og horskur svanni
hinni fríðu grund;
skorti hvorki frægð nje fje;
háa giptu' og gengið flest
guð ljét þeim í tje.

Þegar glaðir gestir
garð þann komu sjá,
æsktu eflaust flestir,
Íslands niðjum hjá
húsin fleiri fyndust slík;
þar sem bæði hjarta' og hönd
hefði gæðin lík.

Flata eyjan fríða,
farið er sagt þitt blóm!
Veit ég vorið fríða
vekur fornan hljóð
næsta sælan sumardag;
þó mun flestum söngur sá
sorgar heyrast lag.

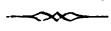

Kveð jeg maðinn mestan
moldar genginn braut ;
kveð jeg bragning beztan
byggja jarðar-skaut ;
kveð jeg ekki mörklaust mál :
nú er til guðs síns gengin heim
göfug og falslaus sál.

Þar var dáð og dugur,
djúpsett vit og spekt,
hreinn og þrúður hugur,
hjartað elskulegt,
huguk, viðkvæmt, hollt og tryggt,
líkt og brosi höfðings-h
hátt á kletti byggt.

Genginn ertu' inn göfgi
guðs og manna vin ;
þungur hryggðar-höfgi
hylur gleði-skyn
vina þinna vítt um geim.
Faðir! bróðir! farðu vel
í fagran sólarheim.

Matth. Jochumsson.

Ingileif Sólborg Charlotta Benedictsén.

I.

Því leggurðu' aptur augun þín
þú elskulega barn?
Af-trega sortnar sjónin mín,
að sjá yfir þetta hjarn.
Er lífið svona veikt og valt?
Er vert að lifa hjer?
Er lánið svona laust og kalt?
Ó, líkni Drottinn mjer.

Því leggurðu' aptur augun þín,
þú elskulega sprund?
Sem liljan meðan skærast skín
og skreytir sólin grund.
Nú fyrst þú bjóst oss beiska prá,
ó, blíða gullhlaðsey.
Jeg efast um hvort sólin sá
og signdi betri mey.

Jeg þekki enga ynglissnót,
sem erfi meira en þú
af föður síns mildu manndómsrót,
af móður sínað trú,
og beggja kærleiks gæða gnótt,
og gáfum fleiri þeim,
sem þirtu slá á bøl og nótt
og bæta þenna heim.

Jeg veit þú færð ei heimsins hrós
og hverfur bráðum gleymd:
þú lifir eins og ljúfast rós,
í lítu sinni geymd;

með stakri hógvæð huldur þú
 þitt hjartans dýra skart.
 Ó, hefðu allir aðra' eins trú,
 sem eiga gullið bjart!

Svo far þá vel í fegri borg
 með fá en sálklaus ár;
 þú missir að eins mæðu' og sorg
 og miklu fleiri tár.
 Tak skart þitt, barn, þitt skírnarskart,
 og skín þú eins og sól,
 þá lifur þú í ljósið bjart
 við lausnarans náðarstól!

En hef þig upp frá sorg, mín sál,
 og syng um guðlegt ráð,
 að bæta mannsins beisku skál
 og birta líku og náð.
 Þinn vilji verði, móðir mæl,
 þá mun þjer renna ljós.
 En sof þú vel, og vertu sæl,
 ó, Vestfirðinga rós!

Matth. Jochumsson.

II.

(Undir nafni móðurinnar).

Nú er þar auðn, hvar áður »Sólberg» stóð,
 Og ömurlegt um bersvæðið að líta:
 Mig firrist ylur fagrahvels við glóð,
 En frostnaðingar sárt í vangann bíta.

Eg litast um, en leiðarvísir mín
 Er leiðprots dapur vofan — Sjónarsviftir;

Eg bið og mæni, en sorgar sjónaukinn,
Íð sollna tár, ei borg úr auðn þó lyftir.

Eg eigna fram, með sjónarlausri sjón,
Við saknaðarins arm dauðans hamar;
Og hjartað, vonarlausrar vonar þjón,
Fær varla greint, hvort lífið líf sje framar.

Hvern furðar það?—Mín fagra »Sólarborg«
Er fallin: þar var geymdur lífs míns auður;
Þar áttu móðurást og minning tog,
Og minnisblómum ríkt var »Sólarhauður«.

Þau minntu' á hann sem borgin bar af nafn:
Og »Blessaður« hann hjet á þeirra máli;
Þau minntu' á tregað systkinanna safn:
Og »sæl« þau hjetu, leyst frá jarðar táli.

Þau minntu' á flest hins liðna lífs míns tár:—
»Þau lauga' í Sólborg gleði þína hreina!«
Þau minntu' á hjartans djúpu svöðusár:—
»Í Sólborg gróa lyfjar allra meina!«

Þau minntu' á stríð, á vonzku, svik og vjel:—
»Ó, vertu örugg, hjér er griðastaður!«
Þau minntu' á elli, heilsuprot og hel—
»Æ, hvílstu, hjér er lífsins aftan glaður!

Og títt, er sút mig sækja vildi heim
Frá sorgarkunnunum fyrri raunadaga,
Þau láðu:—Móðir, mæðu þinni gleym,
Vort mér er lífs þíns friðþægingarsaga!

Æ, borgin mín, hún var mitt barn, er mjer
Var blessun allrar blámar á jörðu,
Mín ellið og einkavon, er hjér
Að einstæðingi dauðans lög mig gjördu.

Eins föst í skapi eins og frjáls við synd,
 Hún fíflsku hægómans ei sinna náði;
 Eins trúuð var hún, hrein og líknarlind
 Sem ljúf og hugþekk, gæf og sett í ráði.

Ó, heimur, lát þig eigi hneyxla mál
 Er hjarta móður-einstæðingsins talar!
 Eg er að kveðja sálar minnar sál,
 Við sálað barnið móðir sálug hjalar;

Já, hana, sem var lífs mínar eigið líf,
 Hið ljúfasta, sem ljúft var mínu geði;
 Í andstreyminu: hlífa minna hlíf,
 Í eptirlæti: gleðin minnar gleði.

Æ, vertu sæl! — Í sælu gengin reit
 Þín saklaus önd það hlaut er æ hún trúði:
 Því algæzkunnar þar af eigin hönd
 Þjer er nú fenginn rjettlætisins skróði.

Í þeirri von eg þreyi nú, og bið,
 Að þessar stundir megi bráðum dvína,
 Unz sigurmorgun samfund leyfir við
 Inn sæla skara, ljóssenglana mína.

Eiríkr Magnússon.

